

20

දේව නාමයේ ශුද්ධත්වයට ගරු කිරීම

නුඹ දෙවි සමීඳණන් වහන්සේගේ නාමය අගරු ලෙස භාවිත නොකරව. යමෙක් ඒ නාමය අගරු ලෙස භාවිත කරන්නේ ද ඔහුට මම දඬුවම් කරමි.

(නිකම යාම 20:7)

මෙම පාඨය හොඳින් කියවා, මොහොතක් මෙනෙහි කරන්න. එයින් කියැවෙන දෑ පිළිබඳ සිතන්න.

දෙවියන් වහන්සේ අති ශුද්ධවන්ත වන සේක. තමන් වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්නන්ට තම නාමය එළිදරව් කරන සේක. දෙවියන් වහන්සේගේ නාමය ද අති ශුද්ධවන්ත ය. එබැවින් ඔවුන් වහන්සේගේ නාමය ගෞරවයෙන් භාවිත කළ යුතු ය. ආශීර්වාද කිරීමට, ප්‍රශංසා කිරීමට, යාවිඤා කිරීමට හෝ මහිමයට පත් කිරීමට හැර අනවශ්‍ය ලෙස දේව නාමය උච්චාරණය නොකළ යුතු ය. දස පනතේ දෙවන පනතෙන් පෙන්වා දෙනුයේ, දෙවියන් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමය නිගරු ලෙස භාවිත නොකළ යුතු බව යි. දේව නාමය උච්චාරණය කරන විට එය හක්තියෙන් හා ගෞරවයෙන් කළ යුතු ය.

පුරාණ ගිවිසුමේ ඉගැන්වීම්

උන්වහන්සේගේ නාමයෙන් පමණක් දිවුරුම් දිය යුතු ය.

(ද්විතීය 10:20)

මුසා දොඩන්නවුන්ගේ මුව පියවෙන විට සමීඳුන් නමින් දිවුරන්නෝ ප්‍රීතිමත් වන්නෝ ය.

(ගීතාවලිය 63:11)

සුරාණ ගිවිසුමේ දිවුරුම අනුමත කර ඇති බව ඉහත සඳහන් ශුද්ධ බයිබල් පාඨවලින් පැහැදිලි වේ.

ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම

මම ඔබට කියමි, කොහෙත් ම නොදිවුරන්න. ස්වර්ගය දෙවියන් වහන්සේගේ සිංහාසනය බැවින්, ඒ නමින් වත්, පොළොව දෙවියන් වහන්සේගේ පා පුටුව බැවින් ඒ නමින් වත්, ජෙරුසලම මහ රජුගේ රාජධානිය වන බැවින් ඒ නමින්වත් නොදිවුරන්න. එක හිස කෙසක් සුදු කර ගන්න හෝ කළු කර ගන්න හෝ ඔබට නුපුළුවන් බැවින් හිස නමින් වත් නොදිවුරන්න. ඔබේ අදහස “එසේ ය” කීම නම්, “එසේ ය” කියා ද, “නැත” කීම නම්, “නැත” කියා ද වේවා. ඊට වැඩි යමක් ඇද්ද එය එන්නේ නපුරාගෙන් ය.

(මතෙව් 5:34-37)

මෙම ශුද්ධ ලියවිලි පාඨයෙන් අපට පෙන්වා දෙන්නේ දිවුරීම ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ තරයේ ම හෙළා දකින බවයි.

පාවුලු තුමාගේ ඉගැන්වීම

මා කොරින්තියට නාවේ ඔබට ඇති අනුකම්පාව නිසා බවට, හද පත්ලෙන් දිවුරමින්, දෙවියන් වහන්සේ මාගේ සාක්ෂිකරු වශයෙන් කැඳවමි.

(2 කොරින්ති 1:23)

මේ ලියන දේ සැබෑ බව දෙවියන් වහන්සේ ඉදිරියේ සහතික කර කියමි.

(ගලාති 1:20)

මෙයින් පාවුලු තුමා දිවුරුම අනුමත කරන බව පැහැදිලි වේ.

දිවුරුම පිළිබඳ ශුද්ධ වූ සභාවේ ඉගැන්වීම්

නීතිය ඉදිරියේ තමන් පවසන දේ සත්‍යය බව දන්නෙහි නම්, එවන් අවස්ථාවක දිවුරිය හැකි ය. එනම් බරපතල කරුණක දී දිවුරුම් දිය හැකි බව ශුද්ධ වූ සභාව උගන්වන අතර, එවන් අවස්ථාවක සත්‍යය පමණක් ප්‍රකාශ කළ යුතු ය. බොරු පොරොන්දු නොදිය යුතු ය. එය දෙවන පනතට විරුද්ධ පාපයකි.

දස පනතේ අට වන පනත වන “බොරු සාක්ෂි නොකියව” පනතට අනුව ද බොරු කීම තහනම් කර ඇත. යම් දෙයක් නොදන්න ඒ පිළිබඳ ව සාක්ෂි දැරීම දේව පනතට විරුද්ධ ව යාමකි.

බාරහාර පිළිබඳ ශුද්ධ වූ සභා ඉගැන්වීම්

බාරයක් යනු දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රසන්න අමතර යමක් කරන්නට ස්වකීය කැමැත්තෙන් ම දෙන පොරොන්දුවකි. එම නිසා බාරයක් විය යුත්තේ පූර්වයෙන් ඒ පිළිබඳ ව හොඳින් සිතා මතා ය. බාරයක් කඩකිරීම බරපතල වරදක් විය හැකි ය.

බාරයක් නොවීම ඔබට පාපයක් නොවේ.
(ද්විතීය 23:22)

වර්තමානයේ දී බාරය යම් ගනුදෙනුවක් නැතිනම් අල්ලස් දීමක් බවට පත් ව ඇත. එනම්, ‘ඔබ යමක් දෙන්නේ නම් මමත් ඔබට යමක් දෙමි’ යන තත්ත්වයට පත් වුවකි. බාරහාර දෙවියන් වහන්සේ සමග කරන ගනුදෙනුවක් නොවේ. දෙවියන් වහන්සේගේ අයිතිය දෙවියන් වහන්සේට පවරා දීමකි. මෙය උත්තරීතර ආකල්පයකි. බාර ඔප්පු කිරීමේ දී ඔප්පු කරන්නාගේ ආකල්පය වැදගත් වේ. යම් පුද්ගලයෙකුට දෙවියන් වහන්සේ ලබා දුන් දෙයකට හද පත්ලෙන් ම කළගුණ සැලකීමක්, ප්‍රීතිය පළ කිරීමක් , ප්‍රශංසා කිරීමක් හෝ විශ්වාසය ප්‍රකාශ කිරීමක් වශයෙන් යමක් ඔප්පු කරන්නේ ද යන්න සිතා බැලිය යුතු ය.

අපට කළ හැකි යහපත් දෑ

- දේව නාමය ගෞරවයෙන් භාවිත කරන්න.
- අප අන් අයට දුන් පොරොන්දු ඉටු කර ඒවාට විශ්වාස පක්ෂ විය යුතු ය.

ක්‍රියාකාරකම

1. නික්ම යාම 20:7ට අනුව, දස පනතේ දෙවන පනත ලියන්න.
2. “දෙවියන් වහන්සේගේ නාමය උත්කෘෂ්ට ය” යන මාතෘකාව යටතේ බිත්ති පුවත් පතකට ලිපියක් ලියන්න.

ජීවිතයට බිඳක්
දේව නාමය නැගී නැතිවී යෑම ව
උචිතව කළ යුතු වේ.